

Evanghelia zilei de Lunea Sfântă: Mireasma inimii

Comentariu pentru Evanghelia de Lunea Sfântă: „Casa s-a umplut de mirosul parfumului” (In 12,3). Maria și Iuda au simțit aceeași aromă: bunul miros al lui Cristos. Dar inimile lor erau foarte diferite. La fel ca ei, și noi am primit multă iubire de la Isus.

Evangelie (In 12,1-11)

Cu șase zile înainte de Paști, Isus a venit în Betania, unde se afla Lazăr, pe care Isus îl înviase din morți. Au pregătit acolo pentru el o cină; Marta

servea, iar Lazăr era unul dintre cei care stăteau la masă cu el.

Atunci, Maria a luat un vas cu mireasmă de nard curat, de mare preț, a uns picioarele lui Isus și i le-a șters cu părul ei. Și casa s-a umplut cu parfumul miresmei.

Iuda Iscarioteanul, unul dintre discipolii lui – cel care avea să-l trădeze – a spus: „De ce nu s-a vândut mireasma aceasta cu trei sute de dinari și să se dea săracilor?” Dar a spus aceasta nu pentru că îi păsa de săraci, ci pentru că era hoț: întrucât el ținea punga cu bani, fura din ce se punea în ea.

Atunci Isus a spus: „Las-o! Pentru ziua înmormântării mele a păstrat aceasta. Căci pe săraci îi aveți întotdeauna cu voi, pe mine, însă, nu mă aveți întotdeauna”.

Atunci o mare mulțime dintre iudei a aflat că este acolo și a venit nu numai

pentru Isus, ci și ca să-l vadă pe Lazăr, pe care îl înviase din morți. Arhieriei voiau să-l ucidă și pe Lazăr, pentru că mulți iudei îi părăseau din cauza lui și credeau în Isus.

Comentariu

Maria și Iuda au simțit aceeași aromă: bunul miros al lui Cristos (cf. 2Cor 2,15). Însă mireasma care ieșea din inima fiecăruia era foarte diferită, și de aceea și modul în care au primit darul iubirii lui Isus a fost diferit.

Domnul știe că trecerea sa prin lume se apropie de sfârșit. A venit ca să ne iubească până la capăt (In 13,1).

Și tocmai pentru că a venit să iubească, în acest moment sublim, inima lui este deosebit de sensibilă la

manifestările de iubire pe care le primește.

Maria nu a păstrat nimic pentru ea. Probabil că nu era conștientă de tot ceea ce urma să se întâmple în zilele următoare. Intuiția poate că îi spunea că ceva important era pe cale să se întâmple, dar cu siguranță nu înțelegea pe deplin ceea ce avea să însemne Misterul Pascal.

Și totuși, ea este acolo, fără condiții, fără rezerve. Nu știe ce va urma, dar nici nu calculează. A primit multă iubire de la Isus, și singurul lucru care o interesează este să încerce să se apropie de acel mod de a iubi cu tot ce are: parfumul ei cel mai de preț, părul ei. Pentru că și frumusețea feminină poate fi — ar trebui să fie — un omagiu adus lui Dumnezeu.

Și Iuda a primit multă iubire de la Isus. Cu toate acestea, inima lui s-a închis treptat față de acea sursă de

lumină și căldură. Acum sufletul lui este întunecat și rece. De aceea, nici cea mai fină dintre arome, nici cel mai strălucitor zâmbet al Domnului nu mai reușesc să-l miște. Simțurile lui sunt atât de distorsionate, viața lui este atât de dezechilibrată, încât va ajunge să-l vândă pe Isus pentru treizeci de arginți, când, după părerea lui, parfumul valora trei sute de dinari.

Pe deplin cufundați în Săptămâna Sfântă, ne putem apropia de Misterul Pascal, deja iminent, confruntându-ne viața cu cele două personaje pe care ni le prezintă astăzi Biserica. La fel ca ei, și noi am primit multă iubire de la Isus. Cu sinceritate, cu curaj, să ne întrebăm dacă într-adevăr îi răspundem Domnului cu tot ce avem: suflet, trup, timp și inimă. Doar dacă spargem vasul, fără să păstrăm nimic pentru noi, vom putea cânta împreună cu sfântul Paul: „Mulțumiri fie aduse lui

Dumnezeu care ne face întotdeauna să triumfăm în Cristos și care, prin noi, răspândește pretutindeni mireasma cunoașterii sale” (2 Cor 2,14).

Luis Miguel Bravo Álvarez

pdf | document generat automat din
<https://opusdei.org/ro-ro/gospel/evanghelia-zilei-de-lunea-sfanta-mireasma-inimii/> (12.04.2025)